

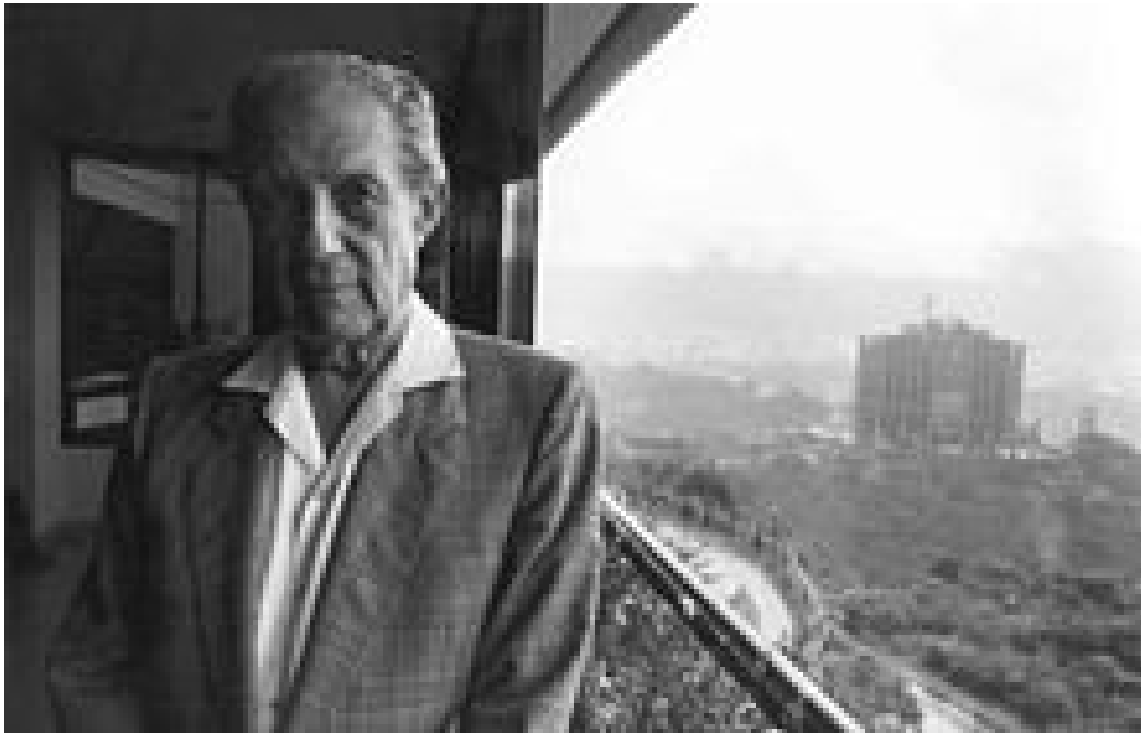
ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑΣ
POESÍA VENEZOLANA CONTEMPORANEA

2 Ποιήματα του Χουάν Λισκάνο

2 Poemas de Juan Liscano

Μετάφραση: Στέλιος Καραγιάννης

Traducción: Stelios Karayanis

Juan Liscano Velutini (Caracas, Venezuela, 7 de julio de 1915 - Caracas, Venezuela, 17 de febrero de 2001) fue un poeta, escritor, ensayista, editor e intelectual venezolano, de gran influencia cultural a mediados y finales del siglo XX, reconocido como folclorista, columnista y promotor cultural. En 1990 Liscano integra el grupo de Los Notables, donde se encontraban intelectuales como Arturo Uslar Pietri, Ernesto Mayz Vallenilla y empresarios como Reinaldo Cervini o Concho Quijada.

Ο Χουάν Λισκάνο γεννήθηκε στο Καράκας της Βενεζουέλας το 1915 όπου και πέθανε το 2001. Ήταν ποιητής, δοκιμιογράφος, συγγραφέας, εκδότης και διανοούμενος με μεγάλη επίδραση στα λογοτεχνικά δρώμενα της χώρας του τις δεκαετίες το 50 και του 60. Το 1990 έγινε μέλος της λογοτεχνικής ομάδας *Οι Αξιοσημείωτοι* στην οποία συμμετείχαν γνωστοί συγγραφείς όπως ο Αρτούρο Ουσλάρ Πιέτρι και ο Ερνέστο Μαίς Βαγενίγια.

Cresta

Cuando mueren
por un instante
las palabras
que tanta muerte dan siempre a la vida
cuando descubrimos el actor que somos
y lo exponemos
despojado de sus trajes crepusculares
cuando nos despierta el sueño de soñar
o arrancados del sueño
despertamos atónitos
como extraño celeste caído
cuando se quiebran los espejos
al soplo de una necesidad desconocida
cuando vaciadas quedan las odres
y sea quieta la fiera de la sed
cuando se acepta el desierto por jardín
brota del resplandeciente vacío
una repentina cresta
y el levante impera en ella
filo puro neto
neutro
que se abate
y nos degüella.

Κορυφή

Όταν πεθαίνουν
προς στιγμήν
οι λέξεις
που τόσο θάνατο δίνουν πάντα στη ζωή
όταν ανακαλύπτουμε τον ηθοποιό που είμαστε
και τον εκθέτουμε
γυμνωμένο από τα εσπερινά του ενδύματα
όταν μας ξυπνά το όνειρο από τον ύπνο
η βγαλμένοι απ' τον ύπνο
ξυπνάμε άτονοι
σαν μέσα σε μια παράξενη ουράνια πτώση
όταν σπάνε οι καθρέφτες
στο φύσημα μια ανάγκης άγνωστης
όταν κενά μένουν τα ασκιά
και ηρεμεί το βάσανο της δίψας
όταν δεχόμαστε την έρημο για κήπο
προβάλλει το απαστράπτον κενό
μια ξαφνική κορυφή
και η ανατολή κυριαρχεί σ' αυτή
κόψη καθαρή σκέτη
ουδέτερη
που καταπέφτει
και μας αποκεφαλίζει.

Carencia

Buda se equivocó.
La causa del dolor no es el deseo
sino la carencia que motiva el deseo.
Juan Eduardo Cirlot

¡Sí! es necesidad, por eso tan real,
surtiendo adentro,
recreando lo creado,
persistencia indefinible juntando
expectación y carencia,
algo abstracto, fuera de consumo,
inconsumible, llamada confundida
con la costumbre de respirar.
Tan sólo cuando un hecho en bruto
altera la perfecta maquinaria del soplo
se oye, de pronto, la respuesta.

Στέρηση

Ο Βούδας έσφαλλε.

Η αιτία του πόνου δεν είναι η επιθυμία
αλλά η στέρηση που κινεί την επιθυμία.

Juan Eduardo Cirlot

Ναι! Είναι ανάγκη, και γι αυτό τόσο πραγματική,
ριζώνοντας μέσα,
αναδημιουργώντας το δημιουργημένο,
εμμονή ακαθόριστη ενώνοντας
προσδοκία και στέρηση,
κάτι αφηρημένο, πέρα απ' την κατανάλωση,
ακατανάλωτο, κλήση μπερδεμένη
με τη συνήθεια της αναπνοής.
Τότε μόνο, όταν ένα γεγονός απροσδιόριστο,
αλλάζει τον τέλειο μηχανισμό της πνοής του ανέμου
ακούγεται, ξαφνικά, η απάντηση.